

písník

OTCOVY DĚTI

OBSAH:

Anděli!/3
Divý muž/4
Hospodinova je země/5
Já jsem s tebou/6
Jak to všechno pěkně roste/7
Jsme tady jen na chvíli/8
Kam se vejdem/9
Kameny/10
Kouřové signály/11
Mamince (Marie má děťátko)/12
Mezi nebem a zemí/13
Moje žena/14
Nezdárný syn/15
Než přišel On/16
Noc & den/17
Oblaka dabraka/18
Oheň/19
Po potopě/20
Pral se Jákob s andělem/21
Procházím se krajinou/22
Ptáci/23
Rozpočítadlo/24
Řeka/25
Stáda/26
Strom/27
Svatební/28
Tatínkovi (Tatko!)/29
Tráva/30
Ukolébavka/31
Zavěšen/32
Zpráva o zkáze Sodomy & Gomory/33

ANDĚLI!

Hmi A G A

Já ti řeknu, i když trochu nerad
Co mi stále kazí náladu
Vždycky jsem ti radil, co máš dělat
Teď sám bych radši žebral o radu

D A G A

Anděli, anděli!

D A G A

Kdo nás dva rozdělí?

Stárli jsme léta spolu
Teď mládnem každéj zvlášť
Čím míň já, tím víc ty
Už ani nevím, jak vypadáš

Anděli, anděli!

Kdo nás dva rozdělí?

Posíláš mi nečitelný dopisy
Jsou promáčený od slzí
Jak život šel, já svý slzy vybrečel
A dávno už mě nemrzí

Anděli, anděli!

Kdo nás dva rozdělí?

Tak nechtěj po mně, abych vzpomínal
Nechtěj mi zas kazit náladu
Za sebou všechny mosty spal
A koukej dopředu, ne dozadu

Anděli, anděli!

Kdo nás dva rozdělí?

HOSPODINOVA JE ZEMĚ

D

Ať je země navždy Tvá

Emi7

A potok Tvůj ať nikdy nevysychá

D

Nevysychá

D

Z něj pije všechno stvoření

Emi7

Všechno, co má život a co dýchá

D

Emi7

D

Dýchá, dýchá...

JÁ JSEM S TEBOU

Hmi

Půjdeš-li pouští

A

Tvou stopu neztratím

F#mi

Půjdeš-li vodou

E

Nestrhne tě proud

Hmi

Půjdeš-li ohněm

A

Plamen tě nespálí

F#mi

Svítím ti na cestu

E

Půjdeš-li tmou

Hmi

A

Ať jdeš kamkoli, kamkoli, kamkoli

D

F#mi

Já jdu s tebou

Hmi

A

Ať jsi kdekoli, kdekoli, kdekoli

D

F#mi

Já jsem s tebou

JAK TO VŠECHNO PĚKNĚ ROSTE

A D Hmi E
Našel jsem místo, kde mohl bych žít
Kde bych se usadil a kde bych měl klid
Zoral jsem zemi, vybral z ní kamení
Zasil jsem obilí u svého stavení

A koukám, jak to všechno pěkně roste

Až jednou jeden přišel ke mně
Že odjakživa jemu patří tahle země
"Ale já tady žiju, seju a sklízím..."
A on na to: „Jeden z nás je tady zkrátka cizí!“

Povídám: „Člověče, nech to být
Oba dva můžem v klidu žít
Je jedna země a jedno je nebe
A v každém lese rostou stromy vedle sebe

Podívej, jak to všechno pěkně roste!“

JSME TADY JEN NA CHVÍLI

E A H
Lidičky, lidičky, jsme tady jen na chvíli
Jsme tady jen na chvíli než to zase zabalíme
Jenom dva prstíčky, jen co se ohřejeme
Jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme

A E
Já poznal svět
A E
A vím, jak taje led
 A
A oheň pálí

Lidičky, lidičky, jsme tady jen na chvíli
Jsme tady jen na chvíli než to zase zabalíme
Jenom dva prstíčky, jen co se ohřejeme
Jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme

Pláč střídá smích
Déšť v oblacích
Slunce zapadá

Lidičky, lidičky, jsme tady jen na chvíli
Jsme tady jen na chvíli než to zase zabalíme
Jenom dva prstíčky, jen co se ohřejeme
Jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme

Mráz do květin
Stín, světlo i stín
Černá i bílá
Plevel i obilí
Jsme tu jen na chvíli

Lidičky, lidičky, jsme tady jen na chvíli
Jsme tady jen na chvíli, tak proč bychom si vadili?
Lidičky, lidičky, jsme tady jen na chvíli
Jsme tady jen na chvíli, tak co bychom si vadili?

KAMENY

G D Emi C

Mám víc, nežli unesu

G D Emi C

A než bych si mohl vůbec přát

Až na konci své cesty

Setřesu těžký náklad ze svých zad

Kameny, kameny, ty těžký kameny

Nesem svoje kameny, každý svoje kameny

Každý svoje kameny, svoje těžký kameny

Svoje těžký, těžký, těžký, těžký

Těžký, těžký

Žlučový

Kameny

KAM SE VEJDEM

G Hmi Ami D
Dneska večer ještě nechod' spát, nechod' spát
G Hmi Ami D
Kdo mi bude nohy zahřívát, nohy zahřívát?

C Hmi
Svět je malej a lidí je moc
Ami G
Na koho obrátit se o pomoc?
C Hmi D
Kam se vejdem, kam se vejdem?
C Hmi
Dvě duše samy uprostřed davu
Ami G
Kde dneska večer složíme hlavu?
C Hmi D
Ke komu vejdem, kam se vejdem?

Dneska večer ještě nechod' spát, nechod' spát
Kdo mi bude nohy zahřívát, nohy zahřívát?

Má milá, Anno Anička
Osedlej svého oslíčka
Na divokou pouť spolu vejdem
Připrav své srdce na dalekou cestu
Ode zdi ke zdi, od města k městu
Bůh ví, kam se vejdem

Dneska večer ještě nechod' spát, nechod' spát
Kdo mi bude nohy zahřívát, nohy zahřívát?

KOUŘOVÉ SIGNÁLY

E Hmi E Hmi E Hmi...

Po ránu jsou ohně vyhaslé
A jen z popela jde dým
A tak si vymyslím, kde tě potkám
Kde se s tebou uvidím

A D
Na na na na ná

Hmi
Dej mi vědět, kdy přijdeš!

Po ránu jsou ohně vyhaslé
A jen z popela jde dým
Znova zapálím kolem sebe
Suchý listí a trávu
A pak čekám modrý z nebe
Tvoji odpověď na mou zprávu

Na na na na ná
Dej mi vědět, kdy přijdeš!

Po ránu jsou ohně vyhaslé
A jen z popela jde dým
A tak čekám, kdo mi odpoví
Na mé signály kouřový
Na na na na ná
Dej mi vědět, kdy přijdeš!

Po ránu jsou ohně vyhaslé
A jen z popela jde dým

MAMINCE (MARIE MÁ DĚTÁTKO)

C D G
Marie má dneska velký den
C D G
Marie je žena ze všech žen
C D G D Emi D G
Marii se narodilo děťátko

Všichni ať se z toho radují
Andělé prozpěvují
Že se lidem narodilo děťátko

Děťátko si spinká v peřinkách
Zatím ještě neví, co je strach
C D G D Emi
A co ho čeká, až vyrostete zakrátko
Emi D G G D Emi Emi D H
Děťátko, děťátko, děťátko

Všichni ať se z toho radují!

MEZI NEBEM A ZEMÍ

Ami G D

Lidé si stavějí domy na kopcích

Ami G D

Z kamene dřeva a hlíny

Navečer sedají kolem ohňů

Vrhají dlouhé stíny

Ráno jdou cestou mezi poli

Dolů do údolí

Tak žijí se svými psy a kočkami

Mezi nebem a zemí

Ami G D

Mezi nebem a zemí

Mezi nebem a zemí

Je to místo k nalezení

Je a nebo není?

Mezi nebem a zemí

MOJE ŽENA

E F#mi
Moje žena sluncem oděná tančí
E F#mi E F#mi
Tančí celou noc a vítá nový den
E F#mi
Nohama hladí rozpukanou zem
E F#mi
A země šeptá, šeptá, šeptá, šeptá:

E F#mi A
Buď rovná jako strom
E F#mi A
Buď jemná jako tráva
E F#mi A
Buď silná jako hrom
E F#mi A
Buď pevná jako skála

NEZDÁRNÝ SYN

A
Má moje matička veliký žal
že se jí synáček na vojnu dal
Ale já nikdy žádnou bitvu nevyhrál
Já pokaždý nohy na ramena vzal

E A E A
Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Zdědil jsem po strýci malé jmění
Postavil dům, dal se do ženění
Ale jednoho jara - prokletej den!
Dům lehl popelem a žena se sousedem

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Chudej jak myš s párem zedranejch bot
Dal jsem se najmout na zámořskou loď
Ale sotva jsme dopluli čtyřicet mil
Koráb šel ke dnu - já jedinej zbyl

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže? G A G A

Na koňském trhu smlouvám s handlířem
„No nekupte takový krásný zvíře!“
A potom když jedu nocí se svým koněm sám
Herka mi zdechla, tak co z toho mám?!

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

Od domu k domu jde obchodníček:
„Já prodávám zázračný hojivý lék!“
Ale namísto zástupů uzdravených
mě provází nadávky, kletby a smích

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže? G A G A

Tak už to, matko, na světě chodí
Žádněj se podruhý nenarodí
Zbydou tu po mně jen dluhy mnohé
a plačící vdovy a sirotkové

Bože, kdo že za to může
že jsem bodlák a ne růže?

NEŽ PŘIŠEL ON

F#mi E
Než přišel On
D E F#mi E D E
Zem byla pustá a ze tmy nezněl ani tón
F#mi E
Pak přišel On
D E F#mi E D
A světlo zažehnul, rozsvítil jako lampión
A E D E
Budiž světlo a s ním jeho moc!
A E D E D F#mi A E F#mi A E
A byl den a byla noc - den první

Než přišel On
Vzduch se nehnul. To ticho náhle přetáhl hrom
Vodu a mraky, vítr a déšť
Oblohu překlenul
Budiž světlo a s ním jeho moc!
A byl den a byla noc - den druhý

Než přišel On
Zem byla chudá, nebylo kytek na záhon
Pak přišel On a trávu zasel
V zahradě vypěstoval strom
Budiž světlo a s ním jeho moc!
A byl den a byla noc - den třetí

Než přišel On
Neplynul čas, hodiny neodbíjel zvon
Jen slunce a měsíc, noc a den
A k tomu hvězd milión
Budiž světlo a s ním jeho moc!
A byl den a byla noc - den čtvrtý

Než přišel On
Nebilo srdce a nikde ani živej tvor
Tak ať zpívaj ptáci a ryby ať plavou
Koně ať běží za obzor
Budiž světlo a s ním jeho moc!
A byl den a byla noc - den pátý

Když přišel On
Byl celý svět. Člověk ať stojí uprostřed
A člověk postavil dům, zapálil oheň
A v peci upek první chléb
Plodte a množte se, naplňte zem!
A byla noc a byl den - den šestý

Když přišel On,
Všechno ztichlo. Sedmý den přestal všechn shon
Dokončil dílo - je celý svět
A jsme tu my a je tu On...

NOC & DEN

F# A H F#
Byli dva bratři byli, dva bratři byli

F# A H F#
Jeden černý, druhý bílý, černý a bílý

A
Jeden měl spřežení černých koní

H F#
Druhého vozili dva bílí sloni

Poslyš, bratře milý, poslyš bratře milý
Poslouchej mne chvíli, poslouchej mne chvíli
Hluboko tam v zemi leží poklad skrytý
Jako oheň září, jako oheň svítí
Pojďme a hledejme, poklad vykopejme
Pojďme a hledejme, poklad vykopejme

Kopají bratři svorně, spolu kopají
Už zlata plné kapsy mají, plné kapsy mají

A
Ale když přišla chvíle, aby se podělili

H
Jeden druhého bratra ošidili

A
Bijí se bratři o svoje zlato
H F#
Jeden druhému rozházel za to zlato po nebi

Ze zlata se staly hvězdy a měsíc a slunce
A všechno to zlato svítí na nebi
Zlatý hvězdy, zlatej měsíc, zlatý slunce svítí na nebi

A H D F# A H D F#

Byli dva bratři byli, dva bratři byli
Už se rozbratřili, už se rozbratřili
Teď na bílém, na černém koni, na bílém, na černém koni
Jeden druhého honí, nedohoní
Jako den, jako noc, jako noc, jako den
Jako den, jako noc, jako noc, jako den
Jako noc a den

F#
Když jeden jede krajem, druhý je mu v patách

A H F#
Ale sotva ho dohoní, první už je tentam

F# A
Jeden druhému jde po stopách a už už je mu na dosah

H F#
Ale nechytí ho, má strach, že bude chycen sám

OBLAKA DABRAKA

Emi Ami
Po nebi připluly mraky

Emi Ami
Dva malé šedivé mraky

C Hmi
To jsi ty, to jsem já

Emi Hmi Emi Hmi

Oblaka oblohou letí
Neposedné malé děti
To jsi ty, to jsem já

Lidé, co kosili trávu
Na chvíli pozvedli hlavu

Mraky jsou šedivé hlavy
Zestárlé od únavy
To jsi ty, to jsem já

Oblak se oblaku blíží
Navzájem si cestu zkříží
C Hmi A
To jsme my, to jsme my, to jsme my

Když ale ti dva se minou
Z očí se jim slzy řinou
Po zemi, po zemi

Lidé teď přestali orat
Před deštěm běží se schovat

OHEŇ

A E m i

Tvým znamením

A E m i

Dým a plameny

G

D

A jiskry létají jedna za druhou

G

D

E

Nenecháš uhasnout ani jedinou

A G A G E

Oheň oheň oheň

Kdo je z nás bez viny?

Jediný, jediný

A když přichází z dále

Toho zahřeje - toho spálí

Oheň oheň oheň

A H

Tvým znamením

Dým a plameny

Oheň co hoří, hřeje a praská

Tak mě pálí Tvoje láska

Oheň oheň oheň

PO POTOPEĚ

Emaj

Amaj

Utichla bouře, přestal padat nepříjemnej déšť
V blátě zbyly tvoje stopy. Odkud a kam jdeš?
Opadly vody od potopy. Dávno uschla zem
Odkud jsme přišli? Kdo jsme? A kam jdem?

Emaj

Dmaj

Emaj

Dmaj

Emaj

Amaj

Obloha si navléká barevné stuhy
Tady jedna a tam druhá - všechny barvy duhy:

Emaj

Dmaj

Zelený bude strom

Emaj

Amaj

Červené plody dá

Emaj

Dmaj

A pod modrou oblohou

Emaj

Amaj

Žluté obilí bude zrát

Ještě je čas, nic nekončí

Ještě je čas

PRAL SE JÁKOB S ANDĚLEM

C Hmi
Když vyšly hvězdy s večerem

Ami G
Pral se Jákob s andělem

C Hmi
Anděl přemožen, povídá:

Ami G C Hmi D
Pust' mě, Jákobe, už se rozednívá!

Zítřka za úsvitu čekej na svaté hoře
Nebo hlídej dole, na břehu moře
Na nebi uvidíš, jak tři ohnivé lodě
Se pomalu snášejí k vodě

Ta první veze zlato a drahý kamení
Druhá coca-colu, tabák a vzácný koření
Ta třetí ale, brachu, neveze víc
Než bednu starejch pohlednic

Jákob povídá: Pane, já nejsem nic
Ale kdyby bylo pár těch pohlednic...
Anděl se zasměje: Jákobe, máš je mít!
A Jákob na to: Díky, konečně snad najdu klid

Ted' za noci Jákob se po špičkách plíží
Městem honosných paláců a dřevěných chýší
A pak jede výtahem do sedmého patra
Aby vyhledal byt svého bratra

A už na chodbě volá: Brácho! Vzal jsem si do hlavy
Poslat ti z ciziny srdečný pozdravy
Pár pohlednic z Vídně, z Paříže a tak podobně
Nesu ti je všechny osobně!

Velebný pán a nějaká ženská v teplákách
Vykouknou ze dveří: Kdo to tu huláká?!
Maj falešný zuby a papouška na rameni
A Jákob jen vyhrkne: No to je mi překvapení!

A vzápětí papoušek dá se do řeči
To aby Jákoba stůjcostůj přesvědčil
Že jeho bratr, ministr růžový magie
Ten tady už víc jak dva roky nežije

Dobře, říká Jákob, ale kde ho mám najít?
A velebný pán na to: Není co tajit
Pohlédni na nebe, spočítej hvězdy
Najdeš ho na konci cesty

K domu tvého bratra vede devět bran
Na všech stejný nápis: Vstup zakázán
U každé z nich sedí tvůj slepý táta
A ten ti otevře vrata

Ted' Jákob běží a srdce mu tluče
Už vidí, jak padne svému bratru do náruče
Ale dům je pustý, okna dokořán
A nikde žádný otec, ani devět bran

Jen opilý sluha stojí tu jak přikován
Jákob se zeptá: Kde je tvůj pán?
Otrok se dlouze, dlouze zadívá do nebe:
Byl tady včera a čekal na tebe...

Krajinu ten večer přikryl sníh
Vlak vyjel z nádraží, odněkud zazněl smích
Z okna kdosi vyhodil pár starejch pohlednic
A dál nebylo nic. Vůbec nic.

PROCHÁZÍM SE KRAJINOU

Dmi G Dmi G..

Procházím se krajinou
Myslím než na tebe, ne na jinou
Máš v sobě údolí, máš v sobě řeky
Máš místa citlivá na doteky
Procházím se krajinou

Dmi Ami
Krajinou, krajinou

Procházím se krajinou
Myslím než na tebe, ne na jinou
Máš v sobě skálu, pevnou zem
Jsi chvíli noc a chvíli den

Procházím se krajinou
Myslím než na tebe, ne na jinou
Máš v sobě květinu - sladce voní
Máš v sobě zahradu - pust' mě do ní
Procházet se krajinou

Dmi Ami Dmi
Krajinou, krajinou, krajinou

Emi A Emi A..

Procházím se krajinou
Myslím než na tebe, ne na jinou
Mám v sobě údolí, mám v sobě řeky
Mám místa citlivá na doteky
Mám v sobě skálu, pevnou zem
Jsem chvíli noc a chvíli den
Mám v sobě květinu - omamně voní
Mám v sobě zahradu - vejdi do ní
Procházej se krajinou
Procházej se krajinou

Dmi G Dmi G..

Tam kde se potkají muž a žena
Tam je ta země zaslíbená

PTÁCI

A7/4 D
Člověk se plahočí pod tou široširou oblohou

A7/4 D
Chtěl by být anděl, motýl a nebo pták

G D
A zatím sotva stojí

G A7/4
Sotva stojí na nohou

G D G D C D

Ptáci svoje křídla k slunci volně roztáhnou
A letí bezstarostní pod tou širou oblohou
Bože, ty vidíš, jak jsem malej
Dusím se špínou, brodím se blátem
Koukám do oblak a přeju si bejt pták

G D
Oni nesejí ani nežnou
Ani se netrápí, kde si sednou
A kam poletí, až se zvednou
Oni nesejí ani nežnou

ROZPOČÍTADLO

G
Kráčel krajem krejčí

D G

Šel od domu k domu

G
Každému vzal míru

D G

Tomu, ba i tomu

G
Tomu, tomu, tomu, tomu

D

Tomu, ba i tomu

Od té doby všichni
Lidé v tomto kraji
Svou míru nemají
Svou míru neznají
Nemají, nemají, nemají, neznají

ŘEKA

Hmi D
Hledej, co se nehledá

G F#
Čekej, co se nečeká

G F#
Něco lítá ve vzduchu

G F#
Drž se ve střehu

Hmi D
A chceš-li poznat, co je řeka

G F#
Nestůj na břehu

D C G
Nenechej se vodit za nos ani za ruku
A neotvírej dveře falešným prorokům
Až ti budou ukazovat kdovíjaký znamení
Shoď ze sebe vše, co máš, plav rovnou k prameni

Najdi skrytý pramen - pramen vody života
Ze kterého řeka rozlévá se do světa
Koukni, jak se na hladině odráží nebe
A když přijdeš ještě blíž, uvidíš sebe

Teče řeka milosti, teče řeka naděje
Vždycky někde poblíž hučí její peřeje
Dokud je tu ona, máme šanci, člověče
Tahle země nezahyne, dokud řeka poteče

Nezamrzá v zimě a nevysychá v létě
Zaplavuje cestu a nikdy nemine tě
Dám ti jednu radu, jak uniknout obavě:
Teče voda teče - skoč do ní po hlavě!

Razí si cestu vysušenou zemí
A všude, kudy teče, rozkvétají stromy
Zavlažuje pole a naše zahrady
Nikommu neuškodí, nikomu nevadí

A už ti sahá po kolena trochu rozechvělý
Tak naber si ji do dlaní a umyj se v ní celý
V řece můžeš utopit všechny svoje viny
A narodit se znova - úplně jiný

Hledej, co se nehledá
Čekej, co se nečeká
Něco lítá ve vzduchu
Drž se ve střehu
A chceš-li poznat, co je řeka
Nestůj na břehu

STROM

C D C
Jak suchej strom stojí stojí v širém poli

D C D
Jak suchej strom co mu žízeň nedovolí žít

C D
Co mu žízeň nedovolí žít

G C G C...

Žízeň mám, žízeň mám

Žízeň mám, žízeň mám

Tak dej mi napít kapku vody

Kapku vody, živé vody

D C D C

Jak suchej strom zvedá svoje větve k nebi:
Ó, tady jsem! Shlédni, Bože, na vyprahlou zem!
Shlédni, Bože, na vyprahlou zem!

Žízeň mám, žízeň mám

Žízeň mám, žízeň mám

Tak dej mi napít kapku vody

Kapku vody, živé vody

Jak suchej strom vykvetl jsem v širém poli
Dal jsi mi pít. Dals mi, Bože, živé vody pít

Dals mi napít živé vody

Živé vody, živé vody

A teď ochutnej, ochutnej

Teď ochutnej, ochutnej

Moje plody, sladké plody

Moje plody, sladké plody

SVATEBNÍ

Emaj

Čtyři cesty vedou k městu

Jedna z nich je pravá

Dmaj

Jede ženich pro nevěstu

Která se dnes vdává

Emaj Dmaj Emaj Dmaj Cmaj E

La la la...

Emi

Čtyři cesty vedou k městu

F#7

Jedna z nich je pravá

Emi

Jede ženich pro nevěstu

F#7

Která se dnes vdává

Emi F#7 Emi F#7 Emi F#7 G#

Á á á...

TATÍNKOVI (TAŤKO!)

A E D A
Teď se vracím domů, teď mi každý slovo přijde vhod

A E D A
Mám za nehtama špínu a trousím bláto z bot

Hmi D E
Ale jakákoli výmluva je jen přelezenej plot

A E D A
Z kapes sypu písek, nic jiného jsem nepřines

A E D E
Teď se vracím domů jako spráskanej pes

A E D E
Taťko!

A E D E
Taťko!

Tady jsem se narodil, tady přečet první pohádku
Tady jsem si o ten plot udělal díru na zadku
Se sirkama hrál jsem si a schytal od tebe pár pohlavků
Za ohněm jsem utek, a našel jenom dým
Teď se vracím domů jako nezdárný syn
Taťko!
Taťko!

Teď zase dejchám čistej vzduch a znovu sbírám sil
A čistou vodu piju a leccos už jsem pochopil
A všechno, co mě tížilo, jsem cestou zahodil
Ty s otevřenou náručí mě vítáš ve dveřích
A přede dveřma zemřel i můj poslední hřích
Taťko!
Taťko!

TRÁVA

Emi

Trávo, trávo

Emi

Suchá trávo

Emi C G

Když si vítr zamane

Emi C G

Kam chce, tam tě odvane...

H7 Emi

UKOLÉBAVKA

D C G
Už čtyřicet dní prší a prší
Země je plná promoklých duší
Nebe se zatmělo, vody se valí
Padají domy, co na skále stály

B
Kdy se mraky rozplynou?

A
Kdy se už mraky rozplynou?

D C G
Ráno, ráno, ráno

Děťátko v košíku po vlnách pluje
Vítr ho ke břehům kormidluje
Tam najdou ho lidé zkroušení žalem
A děťátko z košíku stane se králem
Až se mraky rozplynou
Až se mraky rozplynou
Ráno, ráno, ráno

Vede je přes moře, vede je pouští
Do země, po které srdce tak touží
Do země mléka a zelených stromů
Domů, domů, domů, domů
Tam se mraky rozplynou
Tam se mraky rozplynou
Ráno, ráno, ráno

Král sundal korunu, zahodil zbraně
U brodu vypřáhl žíznlivé koně
A sám složil hlavu před branami ráje
Ve stínu palmy tam na loutnu hraje
Než se mraky rozplynou
Než se mraky rozplynou
Ráno, ráno, ráno

ZAVĚŠEN

Cmi D#mi Dmi

Zavěšen v kleci nad mořem

Fmi Emi D#mi Dmi C#mi

Píšu ti dopisy na hřbety vln a na ryby

B C G

Nevím, jestli je kdy budeš číst, ale co kdyby...

Chycen do koniklece v lese

Píšu ti vyznání na muchomůrky, na hříby

Nevím, jestli je kdy budeš jíst, ale co kdyby...

ZPRÁVA O ZKÁZE SODOMY & GOMORY

Emi7 A Emi7 A
Něco se pohnulo támhle v křoví! křičí jedna z dam
Propána, volejte doktorovi, cítím, že omdlévám!
Kočí práskne bičem, ale koně zůstanou stát
Nikdo neví o ničem, v té tmě to nelze rozeznat

G D Emi D A
Snad mají hlad

Její púlnoční milovník si zapne příklopec
A pak vyběhne ven na chodník než bys řekl švec
Ona zaklapne svůj románek na stránce dvacet pět
Pak jede noční tramvají tam a zase zpět
Dnes naposled

Pozdě k ránu dorazí do svý ulice
Z nebe na zem padaj hvězdy a těžká munice
Setře slzu pod okem, rozmaže si černou tuš
Ve dveřích už stojí ten, jemuž zaleskl se v ruce nůž
Je to její muž

Vzpomíná na její kytky, který pěstovala za oknem
Když dojídá po ní zbytky a zapíjí to šampónem
Kde jsou naše starý dobrý zlatý časy, kdy jsme měli všeho akorát?
Teď asi rve si vlasy do prázdný kasy a přestane se ovládat
A venku padá chlad

Hlučící dav před mým domem kope do dveří
Někdo střílí do vzduchu a volá: Konec příměří!
Tak jsme tady na tu večeři! A taky víme z doslechu
Že tři muži bílé odění vešli pod střechu
Tvýho pelech

V tom zmatku cítím, jak mě ona bere za ruku
Jak stahuje si punčošky a černou paruku
Náhle z televizní obrazovky vylétají andělé
A křičí jeden přes druhého: Vstávej z postele!
Není neděle

Země se chvěje a zdi se boří a město přikryl olověný mrak
Lidi jedou v autech a auta hoří a vše co bylo tak, je naopak
Pryč odtud někam daleko, než se zbortí tenhle svět
Jen nebuď z toho naměkko a neohlížej se zpět
Neohlížej se zpět!